

TKP'nin SESİ.

15.7.976.

Bu yayınlımızda, "DGM'ne karşı savaş" konulu yorumu, TKP MK organı Atılım gazetesinin haziran sayısında yer alan "TKP'nin savaş yöntemi" başlıklı yazıyı, ~~ve~~ Demokrasi ve DGM konulu ~~derlemeyix~~ *ve buradan emperyalizm kudo ezetisi* ~~derlemeyix~~ basından bir özet ~~derlemeyix~~ *ve gördüğümüz* ~~derlemeyix~~ *Konulu* *İzgi dırge*

Burası TKP'nin SESİ.D.D. Önce DGM'ne karşı savaş konulu yorumu veriyorum-

TKP'nin SESİ

15.7.976.ÖM

DGM'ne karşı savaş-3

Memlekette sınıf savaşı biteviye sertleşiyor. İşbirlikçi burjuva-
zi keskinleşen bu sınıf savaşı içinde faşizme tırmanma politikasın-
da değişik taktiklere, yollara başvuruyor. Faşist komandoları ileri
sürüyor, maocuları kullanıyor. Devlet mekanizmasını faşistlerle dol-
duruyor. ordu içinde "temizlik" yapıyor. Memlekette ve uluslararası
alandaki saygınlığı giderek artan Türkiye Komünist Partisi ^{üstüne} ~~karşı~~
binbir türlü yalanlar uyduruyor, tuzaklar kuruyor. ~~Ma~~ ^Aamacına
ulaşamıyor. İşçi hareketini, devrimci süreci ezemiyor, TKP'ni yığın-
lardan koparamıyor. Tersine işçi hareketi, antiemperyalist, anti-
faşist mücadele daha yığinsal ve örgütlü biçimler alıyor. Bugünkü
halk düşmanı hükümetin yasallaştırmak istediği DGM'ne karşı memle-

TKP'si, kanlı sıkıyönetim terörünün bir uzantısı olan DGM'ne karşı ilk savaş açan , bu mahkemelerin faşist niteliklerini açığa vuran ve yığınları eyleme çağıran tek örgüttür. Bugün TKP'nin bu savaşı yığınlara mal olmuş, memleket ölçüsünde güçlü bir kampanyaya dönüşmüştür. İşçi sınıfı, devrimci sendikalar bu kampanyanın motorudur. İstanbulda olağanüstü toplantısını yapan DİSK Temsilciler Meclisi, hükümetin DGM'nin yasallaştırılmasında ısrar ettiği taktirde iki saatlik, iki günlük, yada MC hükümeti devrilene kadar genel grev uygulamasına geçilme kararı aldı. DİSK'in bu somut çıkışı, memlekete ilerici güçler, kuruluşlar, meslek odaları, öğretmenler, öğrenciler arasında geniş yankılar yarattı. Demokratik kuruluşlar, yayınladıkları bildirilerle böylesi bir eylemi destekliyeceklerini açıkladılar.

Türkiye proletaryası, emekçileri faşizme geçit yok diyor. Emper-

yalist ağıllığına, NATO köleliğine son diyor. Ve bu hedeflere ulaş-
 bilmek için genel grev de dahil somut savaş biçimlerine başvur-
 mayı kararlaştırıyor. Bunlar ulusal bağımsızlık savaşında yeni
 atılımlar, ileri adımlardır. Grev savaş biçimi işçi sınıfının, emek-
 çilerin elinde gerici, egemen ^{çevrelere} ~~güçlülere~~ karşı güçlü bir silahtır.
 Bu silahı gereği gibi ve akıllıca kullanmak gerekiyor. En başta
 bu savaşı örgütlemek, ona yığinsal bir nitelik vermek gerek. Yığın-
 ları, ilerici kuruluşları, örgütleri bu savaşın için çekmek gerek.
 Bu da işletmelerde, fabrikalarda, üniversite ve okullarda, köyde -
 kentte, işçilerin, emekçilerin olduğu her yerde ^{kurulacak} ~~kurulacak~~ Direniş
 komiteleriyle başarılabilir. İşçilerin, sendikaların bu alanda
~~çok~~ deneyleri vardır. ~~1 Mayıs~~ 1976 1^M Mayıs'ını yığinsal ve örgütl
 yapan, hedefine ulaştıran etkenlerin başında il çapında, memleket
 çapında, DİSK çapında, fabrikalardan atölyelerde, işçilerin çalıştığı

her yerde kurulan komitelerin oynadığı büyük rol yer alır. Komitelerin de katkısının büyük olduğu yığinsal ve örgütlü çıkışlara faşistler, maocular saldırma cesareti bulmuyorlar. Bugün bu komiteler ^{boşları} ~~komiteler~~ ~~ve~~ ~~kurmak ve oluşturmak~~ ~~leri yeniden canlandırmak, dağılan yerlerde yeniden kurmak ve aktif çalışmalarına geçmek~~ zorunludur. Bu komiteler 1 Mayısın nasıl örgütlü ve yığinsal kutlanmasına yardımcı oldularsa, bugün DGM ne karşı yürütülen kampanyanın güçlü olmasına, ~~grev~~ hedefine ulaşmasına yardımcı ^{olurlar.} ~~edebilirler.~~ Bu kampanyada işçi sınıfının memleket ölçüsünde kuracağı eylem birliğinin önemini küçümsemek ~~imkân~~ ^{diye bir şey olamaz.} işçi sınıfının kendi içinde, bütün ⁿⁱⁿ ilericiler, güçler, demokratik örgütler arasında örgütsel savaş birliği kurulmadan ^{si} tarihsel bir zorunluktur. DGM ne karşı yürütülen kampanyada ak koyun kara koyun iyice belli oldu. Sarı sendika ağaları Tunçlar, Şideler bölücülüklüklerini bir kez daha gösterdiler. Ama Türk-iş yığını bu sarı sendika ağalarını açtı geçti. Türk-işe bağlı birçok sendika DISK'in genel grev

önerisini desteklediklerini ve işçi hareketine karşı girişilen bu antidemokratik uygulamaların kesinlikle karşısında yer alacaklarını açıkladılar. Böylesi çetin ve sorumlu bir dönemde, sınıf savaşının kıyasıya gittiği bir dönemde kendilerine sosyalist diyen partilerden hiç ses seda yok.

Bugün yapılacak iş, işçi sınıfının ulusal çapta örgütsel, savaş birliğini sağlamaktır. İlerici, demokratik güçlerin ve örgütlerin birliğini sağlamaktır. memleket ölçüsünde başlatılacak genel grev de dahil grev, gösteri, yürüyüş ve protesto mitingleriyle bu savaşımı somut temellere oturtmaktır. Ancak DGM karşı yürütülen kampanya bu savaş temeli üzerine oturduğu zaman hedefine ulaşabili-

Demokrasi ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri (2)

Faşist Devlet Güvenlik Mahkemelerinin yeniden kuruluş yasasının meclislerden geçirilmek istendiği şu günlerde, bu mahkemelere karşı işçi sınıfımızın, ilerici aydınların tepkisi giderek büyüyor. Çeşitli bildirilerle, açık oturumlarla, bu mahkemelere karşı oluşun nedenleri kamuoyuna anlatılıyor.

Cumhuriyet gazetesinin düzenlediği bir açık oturumu, biz de dinleyicilerimize vermeyi uygun gördük. İşçi sınıfının, Devlet Güvenlik Mahkemeleri konusunda görüşünü yansıtan DİSK Genel Başkanı Kemal Türklerin konuşmasından sonra şimdi de konuya hukuksal açıdan açıklık getiren profesörlerin görüşlerini veriyoruz. Ceza Hukuku ve Ceza Usul Hukuku profesörlerinden Öztekin Tosun ve Nevzat Gürelli'nin bu konudaki

görüşleri yeni açılımlar getirmektedir.

Profesör Öztekin, DGM'ni burjuvaziyi, patron sınıfına tutar nite-
likte, faşizmi destekliyen mahkemeler olarak görüyor. ^{Esasta} Anayasa'nın bo-
zulduğu görüşünden kalkarak şöyle diyor: Devlet Güvenlik Mahkemeleri,
12 Mart sonrası bozulmuş olan Anayasaya dayanılarak çıkarılmıştır.
Anayasada otoriter devlete karşı olarak birçok değişiklikler yapılmıştır.
136. maddeye eklenen 6.fıkırada DGM'lerinden yakındığımız bütün hüküm-
ler vardır. Çünkü art niyet olduğu için Anayasanın içine ayrıntılar
getirilmiş, istisnalar sokulmuştur. Bu nedenle aslında, Anayasanın esas
bakımından ilkelerine aykırı bu hükümlerin Anayasa'dan çıkarılması
gerekmektedir.

Profesör Tosun sözlerine şöyle devam ediyor:

DGM'lerini savunmak için Fransa'dan örnek gösteriyorlar. Fransa'da
bir tek mahkeme vardır. İstenildiği zaman yenileri kurulamaz. Bizde is-

tenildiği kadar artırabilir.Fransa'da yüksek hakimler Kurulu aday gösterir,hakimler bu adayların arasından seçilir.Bizde ise tam tersi hükümet adayları gösteriyor.Yüksek Hakimler Kurulu bu adaylar arasından seçmek zorunda kalıyor.Hakimlerin bağımsızlığı açısından bu çok önemli bir fark.Bizde ilk soruşturma kaldırılmış.Fransa'da böyle bir şey yok.Oysa sanık için ilk soruşturma bir güvencedir.Sanık,hakimi reddetmek isterse,red ile ilgili kararda,reddi istenen hakim,içerde kalıyor.Bu tarafsızlığa aykırı bir şey.Türkiyenin başka hiçbir mahkemesinde bu uygulama yoktur.Bu nedenle DGM'lerine güven kalmamıştır.Geçmişteki uygulamada,yargılananların mahkemeye hakeretleri,bundan doğmuştur.

DGM'leri ile ilgili kamu oyuna yansıtılan pek çok eleştirinin yanında yazılı savunma usûlüne de değinmek gerekiyor.Görülmemiş bir buluş.Ortaçağlarda böyle bir yazılı usul varmış.Hakimin okuyup okumadığını,ya da kendini vererek okuduğunu nasıl bileceksiniz?

Bütün bunlardan başka getirilen disiplin yetkisi çok sert. Hücre hapsi bile veriliyor. Hücre hapsinin ruh sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nedeni ile dünyada kaldırılması düşünülürken, sadece bir disiplin cezası olarak, bizde hücre hapsi verilebilmesi çok ağır bir hüküm. Yayın yasağı konması da bir başka ilginç ve Anayasaya aykırı düğün hükmü.

Profesör Nevzat Gürelli, DGM konusunu şöyle ele alıyor:

DGM'lerini ele alırken-Devlet kavramından söze başlayalım. Devleti meydana getiren 3 kuvvetten biri yargılamadır ve egemenliğe dayanan bir fonksiyondur. Bir tek ^{halk} ~~millet~~ varsa, yargıda tek egemen vardır. Devlette çeşitli sosyal güçler ayrı ayrı etkinse yargılama parçalanmıştır. Her imtiyazlı zümrenin ayrı bir yargılama gücü doğmuştur. Örneğin kölelerin ayrı, aristokratların ayrı mahkemelerde yargılanması gibi. Bu durumda her sosyal güç, yargılama fonksiyonu ile gücünü ortaya koymaktadır.

Profesör Nevzat Güreli,"Devlet Güvenlik Mahkemelerinin arkasındaki güç nedir?" sorusunu şöyle yanıtlıyor:

Diğer yargılama makamları nasıl bir egemenliğin ifadesi ise DGM'lerinde de sosyal bir güç aramak gerekir.Bu güç herhalde işçi sınıfının gücü değildir.Ve herhalde belli bir sosyal sınıfın çıkarlarını korumak,burjuvaziyi korumak için kurulmuş olması gerekir.

142.maddeye göre komünizm propagandası suçu yoktur.Fakat pek çok kişi komünizm propagandası suçundan yargılanmaktadır.Faşizm propagandası suçundan yargılanan ise hiç olmamıştır.DGM'leri yetki alanına giren suçları göz önüne alırsak,devlet otoritesini belli bir yöne yöneltmeye yönelik olduğunu görürüz.DGM'leri 1960'lardan sonra başlayan ve 1970'lerde canlılık kazanan sosyal çalkantıya bağlı olarak doğmuş ve hukuksal temeli Anayasa'nın temel ilkeleri ile çatışa-

rak Anayasanın içine konulmuştur. Anayasanın insan hakları ilkelerine, yargılama birliği ilkesine, uluslararası insan hakları ilkelerine tamamen terstir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin savaş yöntemi

TKP'nin tutum ve politikası üstüne son günlerde basında yer alan tartışmalar rastgele değildir. Bu, uzun bir birikimin sonucudur ve her şeyden önce TKP'nin canlılığının bir yansımasıdır. Hükümet ve dayandığı gerici çevreler TKP düşmanlığını, anti-komünizmi devlet politikası haline getirmeye çalışıyorlar.

Bazı sözüm ona sosyalistler TKP'nin işçi sınıfı ve emekçi yığınları arasındaki saygınlığı karşısında jurnalcılığa, muhabirliğe başvuruyorlar. 141 ve 142 ile konan yasağın kaldırılmasına karşı gı-kacak kadar ileri gidiyorlar. CHP içinde bir grup gerici hem TKP'ne saldırıyor, hem de bazı sendikaları, parti içindeki kendisine düşman saydığı gurubu TKP'ne konan yasağın kapsamına çekmeğe çalışıyor. Ecevit, "France-Observateur" dergisi muhabirinin TKP'yle işbirliği konusunda sorduğu soruya, "nasıl bir TKP?" diye ~~soruyor~~ *İzleniyor.*

TKP'nin nasıl olduğunu bugün kamuoyunun uyanık kesimi gayet iyi biliyor. TKP, gerici çevreleri rahatsız edecek, Türkiye'de devrim hareketinin başını çekecek duruma gelmişse, bu, gizliliğin büyük zorluklarına, burjuvazinin her tür saldırılarına karşın parti bugü-kadar Türkiye'de devrim hareketini gerçeklere uyar ve sınıfsal, ulu-sal çıkarılara uygun bir biçimde yürütmüştür demektir.

Türkiye'de devrim hareketinin başta gelen niteliği emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı bir ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı olmasıdır. Bu savaşta ana gücün omurgası işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı emperyalizme ve büyük burjuvaziye karşı savaşımı, aynı zamanda sosyal kurtuluş savaşımına dönüştürebilmiştir. İşçi sınıfının öncü politik örgütü olan TKP'nin elde ettiği başarılarından biri de budur.

TKP bu savaşında bağlaşıklıklar politikasını da önüne almış-tır. Emperyalizme ve onun yerli ortaklarına karşı dost ve düşmanı Marksçı-Leninci ölçülerle seçmek ve bütün anti-emperyalist, anti-fa-şist, demokratik güçler arasında bir eylem birliği yaratılmasına

çalışmak TKP'nin uzun vadeli politikası olmuştur. TKP yönetimi, özellikle Demirel, Türkeş, Erbakan, Feyzioğlu ortaklığının kurulmasından sonra, Türkiye'de bir faşist tırmanma tehlikesi olduğunu belirttiği zaman, birçok sosyalist geçinenler bile dudak bükmüşlerdi. Aynı tutum " 12 Mart Muhtırası" sırasında da belirmişti.

TKP'nin çabalarını yoğunlaştırdığı alanlardan biri, yine, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliğidir. Bu eylem birliği sağlandığı zaman emperyalizme ve işbirlikçilerine, hükümete, egemenliğine karşı tarihsel stratejik bir kazanım olacaktır. Emperyalizmin, işbirlikçilerinin Türkiye'deki egemenliğinin temel dayanaklarından biri, belkide başlıcası, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin dağınıklığı ve iç çelişkileridir. TKP bütün çabasıyla halk düşmanlarının, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin elinden bu kozu almak ve Türkiye'de devrim sürecini amaçlarına ulaştırmak çabasıdadır. Bundan ötürü legal sosyalist partilerde bazı ögelerin, TKP'ne, işçi sınıfının sendikalarına karşı yürüttükleri dolaylı-dolaysız saldırılar gerçekte emperyalizmin ve işbirlikçilerinin, devrimci güçleri parçalamak stratejisine uygun bir tutumdur.

TKP herkesten, her akımdan programını ve politik platformunu kabul etmesini istemiyor. Sınıf savaşının yükseliş ve alçalışları vardır. Burjuvazinin ilerici kolunun, küçük burjuva akımlarının da işçi sınıfına ve onun örgütlerine karşı bir tutumu, bir savaşı vardır. Emperyalizme, büyük burjuvazinin egemenliğine karşı, demokratik haklardan, emekçi yığınlarından yana olduklarını ilân edenlerin, kendi amaçlarını çiğnediklerine de tanık oluyoruz. Bununla, düşman bildikleri güçlerin değirmenine su akıtıyorlar. TKP'ne saldırıyorlar. Bu saldırıların lojik temelini açıklamak, o partilere bağlı olanları ve genellikle emekçi yığınlarını uyarmak, aydınlatmak da TKP'nin ve bütün gerçek devrimcilerin sınıfsal görevidir.

VE GÜNÜMÜZ

V.İ.Lenin, altmış yıl önce "Kapitalizmin en yüksek aşaması: Emperyalizm" adlı eserini yazmıştı.Lenin bu eserinde,takellerin doğması ve gelişmesiyle kapitalizmin bağrındaki gelişmeleri genelleştirmiş, Marks'ın ekonomik gelişme teorisini yeni bir düzeye çıkarmıştı. Bu eserin yazılmasından bir yıl sonra Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi,Lenin'in vardığı genel yargıyı,emperyalizmin sosyalist devrimlerin eşiği olduğu yargısını doğrulamıştır.

Tarihsel deney,emperyalizmin ekonomik temellerini oluşturan başlıca ~~güçlerin~~ süreçlerin genelleştirilmesinin,emperyalizmin çelişkilerinin Lenin tarafından ne kadar doğru ve tam olarak sergilendiğini göstermektedir.Dünyada köklü değişikliklerin sağlandığı günümüzde emperyalizmin çelişkileri daha açık ortaya çıkmaktadır.Dünya sosyalist sisteminin

kurulması, sömürgecilik sisteminin çökmesi ve uluslararası işçi sınıfının muazzam gücü emperyalizmin temellerini adamakıllı sarsmış, insanlığın gelişmesinde önceki oynadığı çözümleyici rolden yoksun etmiştir. Çağdaş emperyalizm yeni koşullara, iki sistem arasında savaşım koşullarına kendini uydurmaya çalışmaktadır.

Çağdaş emperyalizmin yeni olgularının Lenin'in teorisi ışığında yaratıcı biçimde incelenmesi, uluslararası işçi sınıfı devrimci stratejisinin bilimsel temellerinin geliştirilmesine, zenginleştirilmesine yardım etmektedir. Bu uğurda SBKP'nin XXV. Kongresinin ve 29-30 Haziran tarihlerinde Berlinde yapılan Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Konferansının çalışmaları önemli bir katkı olmuştur.

V.İ. Lenin şöyle diyordu: Emperyalizm, kapitalizmin özel, tarihsel bir aşamasıdır. Bu özellik üç biçimde belirlemektedir: 1) Emperyalizm tekelci kapitalizmdir; 2) Emperyalizm, asalak, çürüyen kapitalizmdir; 3) Emper-

yalizm, can çekişen kapitalizmdir.

Lenin, emperyalizmin, kapitalizmin en yüksek ve son aşaması olduğunu sonucuna varıyor. Ne var ki, kapitalizmin yok olup gitmesi bir defada ve bir anda yapılacak iş değildir. Bu süreç, kapitalist ülkelerin düzensiz politik ve ekonomik gelişmeleri yüzünden uzun bir tarihsel dönemi, bütün boyutlarıyla kapitalizmin ölüp gitmesi ve sosyalist toplumun doğuşu dönemini kapsar. Bu dönemin karakteristik çizgileri, bir yandan kapitalist sistemin iç çelişkilerinin keskinleşmesi, sistemin zayıflaması, tek tek ülkelerin bu sistemden düşmeleri, öte yandan bu ülkelerde yeni, sosyalist düzenin ~~kurulması~~ kurulması ve günden güne gelişmesi, dünya sosyalist sisteminin yaratılmasıdır.

Çağdaş kapitalizmin karakteristik çizgilerinden birini ekonominin tekelci devlet eliyle düzenlenmesi teşkil etmektedir. Bu süreç, emperyalizmin günümüz koşullarına kendini uydurmasının ana yönlerinden biridir.

Kapitalist üretim mekanizmasının organik bir parçası olan finans kapital, bu üretimin tekelci devlet eliyle ayarlanması sayesinde egemenliğini daha da artırmıştır. Tekellerin devletle kaynaşması ve tekellerin devlet aracılığıyla muazzam aşırı kârlar sağlamaları sermaye birikimi ve merkezleşmesini hızlandırmıştır. ABD'de en büyük 500 dev tekel tüm Amerikan sanayiinde üretimin üçte ikisini ellerinde tutmakta ve kârların dörtte üçünü almaktadırlar. Batı Almanya'da son 15 yıl içinde 100 milyon mark sermayesi olan kumpanyaların payı genel ^{senetli} sermaye içinde üçte birden üçte ikiye yükselmiştir. Fransa'da sadece 10 yıl içinde ülkenin genel ekonomik tedavülündeki en büyük 500 kumpanyanın payı yüzde 40'tan yüzde 60'a çıkmıştır.

Son çeyrek yüzyılda kapitalizmin en karakteristik çizgilerinden biri de onlarca ülkede işletmeleri bulunan ve bunlar arasında işbölümü yapan uluslararası dev tekellerin doğuşu ve gelişmesidir. Birleşmiş Milletler

Örgütünün verilerine göre bu dev tekeller, bugün kapitalist dünyada üretilen ulusal gelirin üçte birini ellerinde toplamaktadırlar.

Burjuva ideologları arzu ettiklerini gerçekmiş gibi göstererek, ekonominin devlet eliyle ayarlanması ve dev tekellerin gelişmesinin planlı ve bunalımsız gelişme olanakları sağladığını söylüyorlardı.

Gelişmeler tüm bu ümitleri boşa çıkardı. Ve Lenin'in teorisinin doğruluğunu kanıtladı. Komünistler, Lenin'in teorisini yaratıcı biçimde uygulayarak 1960 yıllarındaki "ekonomik mucizenin perde arkasında derin bunalım eğilimlerinin, 1970 yılları başında çığ gibi büyüyen ekonomik bunalımları görebilmişlerdi. Bilim ve tekniğin gelişmesinde, devlet-tekelleri temelinde üretimin örgütlenmesinde atılan her ileri adım anarşi ve pazar kargaşalığı için yeni kaynaklar yaratmış, burjuva düzeninin temel ilişkilerinin daha da sertleşmesine yol açmıştır. Burjuvazinin temsilcilerinin kapitalizmi sağlama ve "genel refah toplumu" yaratma

vaatlerinin asılsız olduğu büsbütün anlaşılmıştır.

Lenin, emperyalizmin çok önemli bir özelliğine, onun birbirine karşıt iki yanı, yani tekeller ile rekabeti birleştirmeye çalışma özelliğine dikkati çekiyordu ve bu özelliğin emperyalizmin göküp gitmesinin ve sosyalist devrimlerin temelini oluşturduğunu belirtiyordu. Bu hükmün ne kadaryerinde, ne kadar doğru olduğu günümüzde yeni bir güçle ortaya çıkmaktadır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA YAKETİ